

Foaie religioasă de învățătură, cateheză și informare, pentru zidirea sufletească a credincioșilor
Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

SFÂNTUL PROROC ILIE

APARE GRATUIT DUMINICA NR. 55 / 11 APRILIE ANUL III, 2021

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani Cristesti1.mmb.ro

Denia Acatistului Bunei Vestiri

„Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!”

(Acatistul Bunei Vestiri).

Rugăciunea în comun străbate într-o clipă cerul, ajunge cea dintâi la Dumnezeu, împlânzește pe Judecătorul, coboară mila Lui și darul Sfântului Duh pe pământ. Rugăciunea în comun arde cel mai tare pe diavoli, zdrobește puterea vrăjmașilor, împlânzește pe cei puternici, întărește pe cei fricoși.

Zilele Postului Mare sunt împodobite - ca o grădină aleasă - cu diferite slujbe, care au fiecare în parte, timpul, rolul și însemnătatea lor. Spre sfârșitul săptămânii a cincea din post, Biserica Ortodoxă face pomenire de minunea pe care a făcut-o Maica Domnului în Constantinopol, pe când cetatea era înconjurată de păgâni. Și iată, pe scurt, istorisirea minunii:

Prin secolul al VII-lea, pe când la Țarigrad era împărat Heraclie, s-a ridicat asupra grecilor împăratul perșilor cu multă putere de oaste, arzând și prădând tot ce găsea în cale. Atunci toată oastea grecească, în frunte cu Heraclie împăratul, a pornit spre hotarele Persiei, spre a izgoni pe tiranii năvălitori. Auzind de aceasta, Hagan, împăratul sciților, s-a pornit fără de veste cu război asupra Constantinopolului, cu nenumărați ostași, corăbii, tunuri și călăreți spre a lua toată cetatea în robie.

Auzind de o primejdie ca aceasta, Serghie, Patriarhul Țarigradului, s-au sfătuit cu bătrânii cetății cum ar face să scape orașul din mâinile păgânilor, care se apropiau cu mare furie și putere.

Și neavând ajutor de nicăieri, nici ostași, nici arme de apărare, au căzut cu toții la rugăciune la icoana cea nefăcută de mână a Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu, cerând ajutorul ei. Apoi, împreună cu tot clerul și poporul, au luat această icoană și sfintele cruci și au înconjurat cetatea, mergând pe zidurile ei și zicând: „Scoală-Te Doamne, ajută-ne nouă și să se risipească vrăjmașii Tăi...”

În puține zile, cetatea a fost înconjurată

de zeci de mii de oști și corăbii gata de război și ale sciților și ale perșilor, care se pregăteau să dărâme zidurile ei. Văzând tot poporul și patriarhul mulțimea oștilor și furia lor, căci nici o solie de pace nu au voit să primească, iarăși au alergat cu toții la sfintele biserici cu multe lacrimi, cu rugăciuni și post, cerând mila lui Dumnezeu și ajutorul cel grabnic al Maicii Domnului.

A doua zi au înconjurat iarăși cetatea, cu toate icoanele Mântuitorului și ale Maicii Domnului și cu lemnul Sfintei Cruci pe care S-a răstignit Iisus Hristos, rugându-se și zicând mai ales icoasele acatistului Maicii Domnului. Și iată, pe când păgânii au început a lovi zidurile cetății, a venit ajutorul cel grabnic al Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare. Căci îndată s-a pornit pe mare o vijelie cumplită, încât s-au scufundat toate corăbiile sciților. Iar cei de pe uscat înfricoșându-se, au început a fugi.

Atunci poporul a deschis porțile cetății și au început a lovi pe păgâni din toate părțile, încât puțini au mai scăpat din înclăștarea aceea.

Și așa a izbăvit Stăpâna noastră cetatea ei din mâinile tiranilor. Cât sunt de mari și minunate minunile Maicii Domnului asupra poporului creștinesc, care cere ajutorul ei cu multă credință! De la minunea aceea ne-a rămas Acatistul Bunei Vestiri, care se citește în Postul Mare, acum, la sfârșitul săptămânii a cincea, când se face și pomenirea acestei negrăite minuni. Și se numește ziua aceasta „Sâmbăta Acatistului Maicii Domnului”. Cuvântul „acatist” înseamnă „neședere”, deoarece această rugăciune s-a făcut mergând pe ziduri, când tot poporul plângea și striga: „Ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: **Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!**” (Istorie de folos - din Triod - săptămâna a 5-a). Minunea aceasta pe care ați auzit-o mă îndeamnă să vă vorbesc astăzi despre rugăciunea în comun și anume, cât de mare este puterea rugăciunii sobornicești. Într-adevăr, mare este puterea rugăciunii dreptului, a pustnicului, a văduvei, a săracului, a omului învăluit de necazuri, care strigă la Dumnezeu din inimă curată, ziua și noaptea. Dar rugăciunea în comun, la biserică, este cu mult mai puternică. (<https://doxologia.ro/predici/predica-la-denia-acatistului-bunei-vestiri-despre-rugaciunea-soborniceasca>).

A patra duminică a Postului (Predica de pe munte-Fericirile)

(Evanghelia Matei 5,1-12).

În predica Sa despre fericiri, Domnul descrie inima vrednică de rai (Mt. 5,1-12). În alcătuirea ei intră: smerenia, plânsul și zdrobirea inimii, blândețea și nemânierea, deplina iubire de dreptate, desăvârșita milostivire, curăția inimii, iubirea de pace și împăciuirea, răbdarea necazurilor, suferințelor îndurate pe nedrept și prigonirilor pentru credința și viața creștinească. Dorești raiul? N-ai decât să fii astfel și încă de aici vei degusta din raiul în care ai să intri după moarte, ca moștenitor.

Sfântul Ioan Scărarul (n. ca 579, Siria

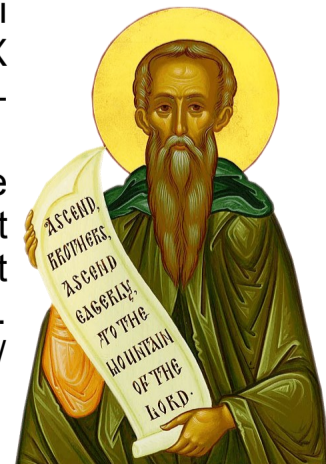
- d. 30 martie 649?, Muntele Sinai). A intrat în mănăstirea din muntele Sinai la vârsta de 16 ani. Până la acea vârstă dobândise o pregătire solidă în toate științele acelei vremi, fapt care ar indica proveniența sa dintr-o familie înstărită. Aleasa sa pregătire în științele vremii i-a adus numele de Ioan Scolasticul, iar viețuirea în Muntele Sinai, numele de Ioan Sinitul.

Acum însă este cunoscut sub numele de Ioan Scărarul, datorită cărții **Scara dumnezeiescului urcuș**, pe care a scris-o la sfârșitul vieții sale.

În mănăstire l-a avut ca povățuitor pe Cuviosul Martirie, vreme de 19 ani. După moartea acestuia, Sfântul Ioan s-a retras într-un loc izolat, numit Thola, la 5 mile de mănăstire, unde a viețuit în liniște vreme de 40 de ani.

Spre sfârșitul vieții a fost rugat de monahi să primească a fi egumen al Mănăstirii Sinai. În timpul cât conducea pe monahi pe calea desăvârșirii, a alcătuit scrierea Scara, la rugămintea egumenului Ioan al Mănăstirii Rait, aflată la 60 de mile de Mănăstirea Sinai. "**Scara dumnezeiescului urcuș**" este alcătuită din **30 de "Trepte"** (capitole) și se află și în volumul IX din Filocalia românească.

Pomenirea sa se face la **30 martie** atât în Biserica Catolică cât și în Biserica Ortodoxă. (https://ro.wikipedia.org/wiki/Ioan_Sc%C4%

În fiecare duminică și sărbătoare, de la ora 8:00, Utrenia, Acatist, Sfânta Liturghie și Parastas (după caz).

**A patra duminică a Postului
(Predica de pe munte-Fericirile)**

(Evanghelia Matei 5,1-12).

In predica Sa despre fericiri, Domnul descrie inima vrednică de rai (Mt. 5,1-12). În alcătuirea ei intră: smerenia, plânsul și zdrobirea inimii, blândețea și nemânierea, deplina iubire de dreptate, desăvârșita milostivire, curăția inimii, iubirea de pace și împăciuirea, răbdarea necazurilor, suferințelor îndurate pe nedrept și prigonirilor pentru credința și viața creștinească. Dorești raiul? N-ai decât să fii astfel și încă de aici vei degusta din raiul în care ai să intri după moarte, ca moștenitor. (Sfântul Teofan Zăvorâtul TÂLCUIRI DIN SFÂNTA SCRIPTURĂ PENTRU FIECARE ZI DIN AN).

slăbiciunile trupului și ale sufletului spre a-l îndepărta pe om de Dumnezeu. Într-o rugăciune către Mântuitorul Iisus Hristos, Sfântul Isaac Sirul spune: „Doamne, nu am fiică, ci trup care cumplit se îndrăcește”. Prin această luptă cu patimile, cu ispitele care nu vin omului doar de la trup, ci și de la duhurile necurate, invidioase pe om, când acesta se apropie de Dumnezeu, Sfinții Părinți au experimentat personal puterea rugăciunii unite cu postul. Rugăciunea și postul schimbă foamea și setea noastră fizică sau trupească în foame și sete duhovnicească după Dumnezeu. Dacă omul se hrănește cu prezența lui Dumnezeu din rugăciune, din citirea Sfintelor Scripturi, din vorbirea duhovnicească, din fapta de milostenie, atunci el devine puternic și, cu ajutorul lui Dumnezeu, poate birui patimile și ispitele care vin de la demoni prin slăbiciunile firii umane păcătoase. În plus, Evanghelia de astăzi ne arată și **grija părinților pentru copii**. Tatăl copilului bolnav, chiar dacă a avut la început o credință mai slabă, amestecată cu îndoiala, din cauza suferinței copilului, suferința pe care o împărtășea și el, a venit la Hristos, vindecătorul de boli, să-I ceară ajutor, iar *Hristos Domnul i-a întărit tatălui credința, iar copilului i-a ridicat suferința. Aici vedem cum Hristos Domnul cheamă pe toți părinții care au copii bolnavi sau chinuți de duhuri și patimi rele să vină la El, cerând ajutorul Lui, cu multă credință și speranță.* Prin urmare, Evanghelia Duminicii a IV-a din Postul Sfintelor Paști este una a vindecării, a speranței cultivate prin credință tare și prin rugăciune fierbinte însoțită de post.

Ne rugăm Sfântului Ioan Scărarul să ne ajute să ne vindecăm de patimi și să dobândim virtutea iubirii smerite și milostive, spre

**Hristos vindecă pe oameni de îndoială,
boală și nepricepere duhovnicească**

Duminica a IV-a din Postul Mare

Marcu 9, 17-32

Evanghelia ne arată în mod concentrat trei mari lucrări pe care le-a săvârșit Mân-tuitorul Iisus Hristos, și anume: **a vindecat de îndoială pe tatăl copilului bolnav, a vindecat pe copil de boală și a vindecat pe ucenicii Săi de nepricepere duhovnicească** privind izgonirea demonilor din om. Slăbirea credinței împrește lucrarea diavolului asupra omului. Evanghelia evidențiază, pe de o parte, cât de multă suferință a întâlnit Iisus Hristos în copilul chinuit de demon și cât de puțină credință a găsit la tatăl acestuia. Tatăl copilului și-a recunoscut vina, adică puțina lui credință, și căzând în genunchi, cu lacrimi în ochi, a strigat: „**Cred, Doamne, ajuta necredinței mele**”. Prin aceasta, sărmanul tată s-a pocăit pentru îndoiala sau pentru credința lui slabă și, cu multa smerenie, proprie căinței sincere, a zis: „Cred, Doamne, ajuta necredinței mele”. Pocăința și multa smerenie a tatălui aduc vindecarea fiului bolnav. În partea primă a cuvintelor sale, tatăl copilului bolnav arată că s-a întărit în credința,

slava Preasfintei Treimi și mântuirea noastră Amin! (https://www.noutati-ortodoxe.ro/predica-preafericitului-parinte-patriarh-daniel-la-duminica-a-iv-a-din-postul-mare_112727_p0.html).

Treptele Scării— Sf. Ioan Scărarul

1. Despre lepădarea de lume
2. Despre neîmpătımire, adică neîntristare
3. Despre înstrăinare
4. Despre ascultare
5. Despre pocăință
6. Despre amintirea de moarte
7. Despre bucuria plânsului
8. Despre nemâniere și blândețe
9. Despre ținerea de minte a răului
10. Despre grăirea de rău
11. Despre limbuție și tăcere
12. Despre minciună
13. Despre trândăvie
14. Despre preaiubitul și vicelanul stăpân care este stomacul
15. Despre puritate și înfrânare
16. Despre iubirea de arginți
17. Despre sărăcia alergătoare către cer
18. Despre nesimțire (scil. indolență, insensibilitate)
19. Despre somn și rugăciune și despre cântarea de psalmi în comun
20. Despre privegherea trupească și duhovnicească
21. Despre nebărbăteasca temere
22. Despre slava deșartă
23. Despre mândrie și blasfemie
24. Despre blândețe, simplitate, nerăutate și viclenie
25. Despre minunata smerenie
26. Despre deosebirea gândurilor (discernământul). Recapitularea pe scurt a celor XXVI cuvinte anterioare.

iar în partea a doua, s-a întărit în smerenie, recunoscând că la început nu a avut credința suficient de tare pentru a dobândi vindecarea copilului său. Hristos descoperă ucenicilor Săi știința izbăvirii oamenilor de puterea duhurilor rele. Demonii se tem de smerenie și de prezența Duhului Sfânt din omul smerit. Prin aceasta învățatură, Mântuitorul Iisus Hristos ne arată cât de necesară, de vie și de puternică, de eliberatoare de patimi drăcești și duhuri necurate, de boală și neputință este rugăciunea unită cu postul. Biserica a rânduit să fie citită această parte din Evanghelia după Sfântul Marcu cu scopul de-a ne arata că perioada Postului Mare este mai ales timp de rugăciune fierbinte și de postire multă pentru a ne întări în credință și a lupta împotriva păcatului, a patimilor și a duhurilor rele. Postirea schimbă foamea și setea noastră fizică în foame și sete spirituală după Dumnezeu Sfinții Părinți, rugători și postitori, care s-au luptat mult cu patimile egoiste, numesc patimile acestea „demoni” sau „duhuri rele”. Așa, de pildă, ei numesc lăcomia „demonul lăcomiei”. Pentru a înțelege această vorbire a lor, trebuie să înțelegem mai întâi lupta lor. Ei au văzut că, foarte adesea, demonii folosesc

27. Despre isihia (liniștea) trupului și sufletului
28. Despre sfânta și fericita rugăciune
29. Despre liberarea de patimi (apathia), despre desăvârșire și despre învierea sufletului
30. Despre legătura celor trei virtuți, adică credința, nădejdea și dragostea.

**PROGRAM LITURGIC
POSTUL MARE**

SÂMBĂTĂ—UTRENIE

SF. LITURGHIE POMENIREA MORȚILOR

TAINA SF. SPOVEDANII
(MĂRTURISIRII)

ORA 14.00-18.00

DUMINICĂ—UTRENIA, ACATIST SF. LITURGHIE

LUNI

RUGĂCIUNILE DE DIMINEAȚĂ
ÎMPĂRTĂȘIT CREDINCIOȘI LA DOMICILIU

MARȚI

ÎMPĂRTĂȘIT CREDINCIOȘI LA DOMICILIU

ACATIST 8,30

MIERCURI

PARACLISUL MAICII DOMNULUI 9,00-10,00

JOI

ÎMPĂRTĂȘIT CREDINCIOȘI LA DOMICILIU

VINERI

Liturgia Darurilor mai înainte Sfințite
8,30-10,00

TAINA SF. SPOVEDANII
(MĂRTURISIRII)

10,30-14,00

TAINA SF. MASLU Botoșani
17,30-19,00

16 Aprilie Sf. Maslu Biserica Sf. Ilie Cristești ora 10,00